

Lýdie Purová

scénář k reportáži

Paní Lýdie Purová je volyňská češka. Narodila se v roce 1932 na Volyni v obci Český Strakov. Její rodina žila střídavě v obci Český Malín a Ledochovka, kde si stavěli nový dům.

Za druhé sv. války, když Německo napadlo Sovětský svaz, prožila nebezpečnou situaci, když Němci začali bombardovat jejich vesnici.

„Já jsem seděla u okna a jeden takovej odkolek ty roztráštěný bomby vletěl tím oknem a těsně nad mojí hlavou a zabodl se, my jsme měli naproti dveře, tak do těch dveří. Takže maminka říkala: ‚To bylo o kousek‘.“

I po obsazení Německem zažívala rodina paní Purové mnoho těžkých situací, protože na Volyni probíhaly časté boje mezi Poláky a Ukrajinci. Její rodina před ukrajinskými Banderovci ukryla své polské sousedy

„Najednou prostě přišli ozbrojení Ukrajinci a ťukali na dveře a na okno, ať jim otevřem. Že se chtějí jen podívat dovnitř. Že mají nějaký zvěsti, a tak si chtějí ověřit, jestli je to pravda. Ale to by bylo špatný, kdyby viděli, že máme ty Poláky doma. Tak jsme je prosili, ať k nám nechodí, ať si vezmou vykrmený prasata a budou se mít ti partyzáni, ti Banderovci čím žít. Takže si ty prasata vzali a nechali nás. Nešli dovnitř.“

Nejhorší traumatický zážitek prožila, když velká část její rodiny zemřela při vypálení obce Český Malín.

13. července roku 1943 nacisté obec obsadili a všechny přítomné obyvatele z neznámých důvodů zabili.

“Potom to vypálení Malína, kde jsme měli většinu příbuzných. Bratrance stejně starý jako já. Tam všichni zahynuli a upálili je. Prostě je zaživa upálili, takže na to se taky nedá nikdy zapomenout. Já když slyším německou řeč, tak vždycky je mi hrozně úzko.”

Když dostali po válce volyňští Češi možnost vrátit se do Československa, většina toho využila. Rodina paní Purové se společně s několika dalšími volyňskými rodinami usadila v obci Frankštát u Šumperka, který byl v roce 1947 přejmenován na Nový Malín na památku obětí vypáleného Českého Malína.

Paní Purová vystudovala gymnázium a poté nastoupila na farmaceutickou fakultu v Brně. Vdala se za Lubomíra Pura a narodily se jim dvě děti.

V dnešní době paní Purovou baví zahradničit, ale hlavně jí radost přináší její rodina a vnuci.

Paní Purová neměla život vždy lehký, ale všem těžkým situacím se postavila vždy statečně.

“Všecko se musí vydržet, vytrvat, nepodléhat. Prostě jsme byli tak vychovaní, že se musí člověk snažit a nelitovat se a vydržet všecko, co život přináší.”